

[Burgdorf]

eller skal de leve deres liv uden åndelig ballast i tilværelsen? Ansvaret er vort, og vi må leve op til det.

Jeg sagde før, at jeg ikke ville gå i detaljer. Men jeg havde et par spørgsmål til ministeren, som jeg gerne vil stille her.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er villig til at snakke med undervisningsministeren om problemerne ved konfirmandundervisningen, tilrettelæggelsen af tidspunkterne. Jeg har fået henvendelser fra forskellige. Der er i hvert fald en hel del præster, som har vanskeligheder med at få fornuftige tidspunkter for konfirmandundervisningen. Det kan ikke være sådan, at præsten skal have konfirmanderne hen på eftermiddagen, når de er søvnige og udkørte.

Endelig er der et spørgsmål af mere lokal art. Ministeren talte så smukt og helt rørende om kirkemusikken og kirkemusikskolerne. Jeg ved, at der i Løgumkloster er en sådan udmærket skole, men den har vanskeligheder med at få permanent status. Vil ministeren være med til at hjælpe her?

Ernst Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet er heller ikke ked af, at der i dag diskuteres kirkepolitik. Det er klart, at kirken og hele det religiøse hører med til et folks hverdag. Når fremskridtspartiet ofte er blevet bedømt som et parti, der ikke interesserer sig for kirkelivet eller folkekirken, er det altså en misforståelse.

Men det er ikke fremskridtspartiets hovedprogrampunkt. Vi har alle dage følt, at der var ting, som først måtte ordnes, inden fremskridtspartiet gik i gang med at ordne de kirkelige forhold efter de ideer, som fremskridtspartiet har.

I den debat, der nu løber, og som er begrundet i kristeligt folkepartis nedtrykthed over, at der ikke kan ydes tilskud til bibeloversættelse i et moderne sprog, har vi hele tiden haft den indstilling, at vi ifølge vort program ikke kan gå ind for nogen form for tilskud, og af den grund kan vi heller ikke gå ind for, at der gives tilskud til bibeloversættelser. Det er en logisk tankegang, som enhver må kunne følge.

Vi har derimod den største interesse for vore kirker som nationale klenodier, som det er en statsopgave at være med til at bevare. Derom har der aldrig været tvivl, og ud fra

den betragtning mener vi også, at de knappe midler, samfundet i dag har til rådighed til forskellige gøremål, i første række må bruges til den slags ting.

Jeg har også været på talerstolen i anden anledning inden for dette vidtspændende område, nemlig for at tale om, hvilke kriterier man kunne sætte for, hvordan der udnævnes til de forskellige embeder, det være sig provster, biskopper el.lign. Kirkeministeren er også bekendt med, at med hensyn til provsteudnævnelsen har jeg bedt ombudsmanden om at se på sagen. Det havde vi forleden dag i spørgetiden, og jeg mener ikke, at det er nødvendigt at gentage, hvad der blev sagt. Det viser i alle tilfælde, at vi har interesser på det område i fremskridtspartiet.

Vi vil nemlig gerne have en folkekirke i videste forstand. Nu kunne jeg forstå på den konservative ordfører, at man gerne vil omskrive det til frikirke. Folkekirken er jo for så vidt en frikirke. Enhver kan melde sig ud. Når nogle og halvfems procent – i nærheden af 95 pct. – tilslutter sig, kan man altså ikke bebrejde de mennesker, at de har den indstilling. Det har de gjort frivilligt. Det er altså en form for frikirke. Men en statskirke, statsdirigeret religion, statsstyrede kirkeforhold, er vi meget imod, og det viser også vores interesse med hensyn til, hvordan man udnævner folkekirkens ledelse.

Jeg synes nok, at den debat, vi fører i dag, til dels overlapper det, vi kommer til at diskutere, når det beslutningsforslag, der foreligger fra kristeligt folkeparti, kommer til debat, nemlig forslag til folketingsbeslutning om udnævnelse af domprovster og provster (B 92). Jeg vil ikke sige, at det er overflødig at diskutere det i dag, men alligevel mener jeg, kristeligt folkeparti kunne have rejst spørgsmålene på én gang. Men folketinget er jo altså til, for at vi kan diskutere de forskellige ting, der bliver ønsket af folketingets medlemmer, og det er vi altid gået ind for i fremskridtspartiet. Der skal ikke lyde nogen direkte kritik, men en vis rationalisering går vi altså også ind for.

Der foreligger en motiveret dagsorden fra venstre, stillet af hr. Brøndsted. Den siger, at »folketinget pålægger kirkeministeren ved besættelser af provstestillinger i folkekirken som altovervejende hovedregel at følge biskoppens indstilling«.